

[Henning Andersen]

om, at vi skal ændre de grundlæggende strukturer i det danske samfund. EF's indre marked er en del af drivkraften bag dette. Desværre har forhandlingerne om finansloven for 1990 vist, at ikke alle partier i Folketinget er parat til at påtage sig et medansvar for den økonomiske udvikling.

Finanslovforhandlingerne har været besværliggjort af, at Socialdemokratiet var mere optaget af at vælte KVR-regeringen end af at påtage sig et medansvar for den økonomiske politik. Det er mere end beklageligt, hvis jeg skal sige det pænt, og det vil jeg gerne. Alle partier i Folketinget burde kunne stemme for, at det danske samfund skal have et budget, som sikrer, at der kan udbetales pensioner, dagpenge m.v. og løn til de offentligt ansatte for bare at nævne noget.

Trods Socialdemokratiets negative holdning er det lykkedes at skabe flertal for en finanslov, som både er meget stram og samtidig indeholder en række perspektivrige elementer. I den konservative folketingsgruppe hilser vi derfor med tilfredshed KVR-regeringens anden finanslov velkommen.

Finansloven indeholder en række konservative mærkesager, og den er spændende på flere fronter. Den stramme offentlige udgiftspolitik fastholdes. Der gennemføres budgetforbedringer på i alt ca. 11 mia. kr., hvor langt størstedelen er konkrete besparelser. Den stramme udgiftspolitik baner vej for en række målrettede lettelser, som kan forstærke den økonomiske vækst i 1990. Reduktionen af de offentlige udgifter medvirker til, at underskuddet på statsfinanserne bliver nedbragt fra ca. 20 mia. kr. – der var endda nogle, der mente 22 mia. – i år til ca. 7 mia. kr. næste år. I den konservative folketingsgruppe lægger vi stor vægt på, at balancen i stats finanser opretholdes.

Finansloven for 1990 fører til et fald i såvel udgifts- som skattetryk. Vi kommer således et skridt i den rigtige retning. Debatten og forhandlingerne om de økonomiske planer i det forløbne år har klart vist, at der er en bred enighed om, at Danmarks økonomiske problemer kun kan løses varigt, hvis vi får en bedre balance mellem den offentlige og den private sektor. Et lavere udgifts- og skattetryk er forudsætningen for, at den private sektor kan ekspandere.

Også ud fra en politisk vinkel er finansloven interessant. Der skal ikke herske tvivl om, at både regeringen og Det Konservative Folke-

parti gerne så, at finansloven blev støttet af et bredt flertal i Folketinget. Vi er mere end forbavset over, at Socialdemokratiet nu igen har sat sig uden for indflydelse, og det er jo tilfældet, ganske vist med en anden motivering end i 1983. Socialdemokratiet har sat de taktiske krumspring i højsædet i de seneste måneder. Det beklager jeg. Man ønskede i begyndelsen ikke at tilkendegive, om man ville stemme for eller imod finansloven. Det eneste, man ventede på, var, at regeringen skulle vælte. Men sådan kom det ikke til at gå. Det tror jeg man skal være glad for. Et folketingsvalg ville ikke have løst nogen problemer, tværtimod.

Det er de seks borgerlige partier, som nu sikrer, at Danmark får en finanslov. Det er der grund til at hæfte sig ved. Vi har haft et godt samarbejde med CD, Kristeligt Folkeparti og Fremskridtspartiet. Socialdemokratiet og SF fører ved at stemme nej til finansloven den parlamentariske tradition videre, som vi hidtil kun har kendt fra Fremskridtspartiet, Fælles Kurs, VS osv. Fremskridtspartiet påtager sig nu for første gang i partiets historie et medansvar for den økonomiske politik. Det er sund fornuft. Selv om der er stor forskel på Det Konservative Folkepartis og Fremskridtspartiets grundlag, er der grund til at glæde sig over, at Fremskridtspartiet nu har besluttet at påtage sig et økonomisk ansvar.

Finansloven for 1990 med ændringsforslag, som måtte blive vedtaget i dag, har et indhold med perspektiv. Det er alfa og omega for dansk økonomi, at der skabes vækst i erhvervslivet. Konkurrenceevnen er i den forbindelse en helt afgørende faktor. Reduktionen af selskabsbeskatningen fra 50 pct. til 40 pct. giver erhvervslivet en nettolettelse, som utvivlsomt vil øge den vækst, vi i øjeblikket oplever.

Afgiftslettelserne på en række grænsehandelsfølsomme varer og reduktionen af benzinafgiften flytter handelen fra Vesttyskland og Sverige til Danmark. Reduktionen af selskabsbeskatningen og lettelsen af afgifter er fint i tråd med den harmoniseringsproces, som er en naturlig følge af EF's indre marked.

I de senere år er den private opsparing øget betydeligt. Øget opsparing og en forbedret konkurrenceevne er de vigtigste midler i den økonomiske politik. Kun herigennem kan vi på én og samme tid øge beskæftigelsen og forbedre betalingsbalancen. Skattereform, renteafgiften